

Vi er en del af et større system, der omfatter modtagerlandet, men også de øvrige donorer, der yder bistand. Når der skal afrapporteres om indsatsen i f.eks. Tanzania, så er det en samlet rapport for hele bistanden til en given sektor eller et givet område, der er brug for. Vi skal passe meget på ikke at dølge modtagerlandene til med krav fra Danmark, Norge eller United Kingdom om separate rapporter, og det er jo også derfor, vi er indgået i et samarbejde med Afrika og med en række donorlande om at gøre det meget mere enkelt at være modtagerland.

Når det drejer sig om ønsket om øget rapportering om den danske indsats mod hiv/aids, er det tilsvarende min opfattelse, at her bør vi rapportere samlet og sammenhængende om bistanden, så man klart viser samspillet mellem de forskellige indsats, sådan som jeg nævnte med hensyn til uddannelsesprogrammet før.

Kl. 18.10

Vi kan godt og vil også gerne forbedre hiv/aids-rapporteringen, men det må være i sammenhæng med den samlede rapportering om bistandens mål og resultater, og jeg er glad for, at der også er en fælles forståelse i Folketinget for, at det er sådan, vi skal afrapportere.

Så det lagde jeg vægt på at sige, fordi det nu er kommet ind i debatten, og fordi det står i aviserne, men fordi det står i aviserne, behøver det jo ikke at være sandt, som vi jo alle sammen ved her i salen.

Til sidst vil jeg lige sige til hr. Jeppe Kofod, hvis støtte til den fornuftige, brede tilgang, som vi laver her i Folketinget, jeg er meget taknemlig for, at de tematiserede midler, som hr. Jeppe Kofod nævnte, skulle gå til meget andet end hiv/aids, bl.a. også til konfliktforebyggelse. Så det var ikke så enkelt, at hele det beløb for tematiserede midler skulle gå til hiv/aids. Det skulle gå til en lang række ting, herunder hiv/aids. Men lad det nu være.

Jeg er ligesom Folketingets partier enig i, at det er et meget væsentligt, meget afgørende, meget alvorligt problem. Derfor har jeg også været glad for, at det har været muligt bredt at finde sammen om på basis af det radikale forslag at få styrket indsatsen.

Formanden:

Tak til udenrigsministeren. Så er det fru Anne Grete Holmsgaard i anden omgang som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Udenrigsministeren forsvarede sig med at remse en række tal op for, hvor mange midler der bruges på hiv/aids fra dansk side.

Sagen er jo, at når vi overhovedet kan diskutere de her tal så meget, så skyldes det, at det er blevet næsten umuligt for os at gennemskue, hvad midlerne egentlig bruges til. Der bruges rigtig mange penge til at evaluere, men det er til gengæld rigtig, rigtig, rigtig svært overhovedet bare at få en opstilling over, hvad vores bistandsmidler egentlig bruges til, og det er blevet meget, meget vanskeligere, end det nogen sinde har været før.

Det synes jeg sådan set man skal tage ad notam, når man går op og kritiserer nogle, der har prøvet at gennemskue, hvad pengene egentlig går til, for det er et meget svært arbejde. Vi har også prøvet det i Udenrigsudvalget, og vi blev desværre ikke meget klogere.

Det forslag, der ligger fra udenrigsministeren om plus 25 mio. kr., svarede vi ikke på, sagde hverken ja eller nej, inden påske. Vi fik det, men havde meget kort tid til at reagere på det. Jeg synes, der var mange uklarheder i det. Man må jo sige, at selvfølgelig er 25 mio. kr. godt, fordi det er bedre end 0, men samtidig ved vi jo alle sammen, at det er for lidt.

Lad mig bare bruge en enkelt sammenligning. Der er afsat 30 mio. kr. ekstra til terrorbekæmpelse i Kenya og Niger – til to afrikanske, 30 mio. kr. Det voldte ingen problemer for regeringen at afsætte de 30 mio. kr. ekstra.

Så jeg vil bare spørge ministeren: Hvorfor 25? Hvorfor ikke 50? Hvorfor ikke 75? Hvis nu vi kunne blive enige om, hvor midlerne skulle tages fra, hvorfor så ikke et beløb, som vil batte væsentlig mere? Hvorfor 25? Hvorfor ikke mere? Er der overhovedet vilje til, at vi kan diskutere beløbet på de 25 mio. kr.?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu vil jeg ikke forlænge debatten yderligere, men jeg vil godt sige til fru Anne Grete Holmsgaard: Lad nu være med at tage terrorbekæmpelsen for let. Den går faktisk også ud over de fattigste mennesker i verden. Det betyder, at arbejdspladser ikke bliver skabt. Det betyder, at arbejdspladser, som har været der, forsvinder, som da man terrorbombede Kenya og Tanzania, jamen så ryger turismen, ligesom på Bali. Det er mange mennesker, som kun har et meget lille udkomme, og som har det i kraft af turistsektoren.